

SHOW TRAINING VOOR JONGE GRASPARKIETEN

De eerste vereiste om een kampioen-grasparkiet te hebben, is het kweken van vogels van uitstekende kwaliteit. Maar wanneer men dit heeft bereikt, is de kous echter niet af. De beste vogel die men heeft kan niet winnen als hij onder de ogen van de keurder in de tentoonstellingskooi op de bodem rondscharrelt en op die manier weigert zich van zijn beste kant te laten zien.

Het is eerst de uitstraling van de kop die men moet bekijken wanneer men jonge grasparkieten beoordeelt of ze van die kwaliteit zijn om deel te nemen aan een show. De kop moet zo breed mogelijk zijn, de ogen mogen niet zichtbaar zijn wanneer de vogel frontaal bekeken wordt en een goede vederlengte op de kop maakt een goede vogel nog impressionanter. Het is belangrijk dat de veren frontaal sterk rijzen, maar dit moet ondersteund worden door een goede nekpartij, anders 'valt de kop weg' achter de ogen. De bek mag niet vooruit steken, maar goed ingetrokken en niet te groot zijn. Het masker moet breed en diep zijn met grote ronde spots, mooi gelijk in het masker verdeeld.

Een krachtige, goed gevulde nek is essentieel en moet overgaan in brede schouders. De overgang van de nek naar het lichaam moet een mooie rechte lijn vormen. Het algemene formaat moet op zijn zachtst uitgedrukt, goed zijn.

Natuurlijk moeten we begrijpen dat het kweken van vogels die aan al het bovengestane voldoen, niet voldoende is. We moeten er eveneens voor zorgen dat ze er op hun 'Paasbest' uitzien wanneer ze gekeurd worden. Om dit te bereiken zal het niet volstaan om een aantal goede vogels zo maar uit de vlucht te plukken, ze even in een tentoonstellingskooi te stoppen, vlug naar de show te hollen en dan hopen op enige welwillendheid van de keurder. Men moet de vogels van jongsaf trainen en laten gewennen aan een tentoonstellingskooi.

Van zodra mijn vogels goed en wel op eigen benen staan (en met eigen vleugels vliegen), worden ze door mijzelf aan een kritische blik onderworpen en noteer diegenen waarvan ik denk dat ze ooit bruikbaar zullen zijn om aan een show deel te nemen. In dit stadium worden ze gewoon in de vlucht ondergebracht om zich verder te ontwikkelen en de eerste rui door te komen vooraleer met de training wordt gestart. Wanneer een ruime vlucht niet voorhanden is, is een ruime vluchtkooi ook aanvaardbaar.

Aan een van beide kanten van de vlucht of vluchtkooi wordt een kleine opening gemaakt waaraan een tentoonstellingskooit gehangen wordt. Vrije in- en uitgang. Jonge grasparkieten zijn van nature nieuwsgierig en zullen spoedig een bezoekje brengen aan de kooi. Zo zullen ze gewennen aan de tentoonstellingskooi en dit op hun eigen tempo en binnen hun eigen biotoop. In dit stadium is dit de enige 'training' (als je dit zo kan noemen) die gegeven wordt.

Wanneer ze door de eerste rui heen zijn, worden de exemplaren waarvan ik vind dat ze het waard zijn, ondergebracht in kweekkooien. Ze blijven in deze kooien, worden rustig op die manier en worden dagelijks met water gesproeid. Deze handeling loopt ongeveer een week waarbij ze dagelijks gedurende twintig minuten in een tentoonstellingskooi ondergebracht worden. Dit gebeurt terwijl ik andere handelingen doe, de andere vogels verzorg e.d., om ze ondertussen gewoon te maken aan voorbijlopende mensen of drukdoenerij. Ook worden ze in dit stadium vertrouwd gemaakt met het 'stokje van de keurder' en worden ze aangemoedigd om van zitstok naar zitstok te wippen zoals dit ook zal gebeuren wanneer ze echt worden gekeurd. Wanneer men af te rekenen krijgt met een vogel die weigert dit te doen of zelfs gewoon op de bodem gaat zitten, wil het wel eens helpen deze vogel het gezelschap te geven van een rustige, oudere vogel (waar die oudjes niet allemaal goed kunnen voor zijn!) om hem het goede voorbeeld te geven. Het wil wel eens helpen. Veel succes!